

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **P. N.**
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 12. 2. 2021 č. j. OAM-159/LE-VL17-HA12-2020,
o udělení mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 12. 2. 2021 č. j. OAM-159/LE-VL17-HA12-2020 žalované Ministerstvo vnitra České republiky rozhodlo o neudělení mezinárodní ochrany žalobci podle ust. § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen

Shodu s prvopisem potvrzuje

„zákon o azylu“). V průběhu řízení vzal žalovaný za objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany je legalizace jeho pobytu na území České republiky, neboť v České republice nedisponuje pobytovým oprávněním a přeje si zde nadále žít. Rovněž zde chce pracovat a vydělat peníze na splácení svého dluhu, který si ve vlasti vytvořil. Z těchto důvodů návrat do země původu odmítá. Tyto důvody dle názoru žalovaného nebylo možno podřadit pod důvody taxativně vymezené v ust. § 12 písm. a), b) zákona o azylu, a jelikož žalovaný neshledal ani důvody pro udělení mezinárodní ochrany žalobci podle § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu, rozhodl tak, že se mezinárodní ochrana žalobci neuděluje.

2. Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu, v níž žalovanému vytýkal porušení zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) v jeho ust. § 3, § 50 odst. 2, 3 a 4 a § 68 odst. 3. Dle názoru žalobce žalovaný rovněž porušil ust. § 14a zákona o azylu, neboť splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany ve formě doplňkové ochrany, jelikož mu v zemi původu hrozí nebezpečí vážné újmy. Žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav, z něhož vyvodil nesprávné závěry o neexistenci azylového nebezpečí v zemi původu. Ke zjištění skutkového stavu měl žalovaný využít podrobnější pohovor s žalobcem a dotázat se jej, zda mu ze strany věřitelů nehrozí jakákoliv újma, a to i v budoucnu. Zjištěné skutečnosti žalovaný vykládal zcela v neprospěch žalobce, přičemž tak činí na základě vlastních domněnek a spekulací a nikoliv na základě objektivně zjištěného skutkového stavu. Žalovanému musí být z jeho úřední činnosti znám dlouhodobě neutěšený stav lidských práv a základních svobod a rozsáhlá korupce ve Vietnamu. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby napadené rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby žalobce jako nedůvodné.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 2. 2021 č. j. OAM-159/LE-VL17-HA12-2020 a z obsahu připojeného správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného, přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů (ust. § 75 odst. 1, 2 s. ř. s.).
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu žalovaného vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 21. 11. 2020 v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty. Předtím byl rozhodnutím Krajského ředitelství policie Hlavního města Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort č. j. KRPA-292607-16/ČJ-2020-000022-ZSV zajištěn za účelem správního vyhoštění. Podle protokolu o výslechu účastníka správního řízení ze dne 15. 11. 2020 žalobce v rámci správního řízení o správním vyhoštění mj. uvedl, že do České republiky přicestoval bez oprávnění, doposud o azyl nepožádal. Dále sdělil, že nemá žádnou překážku ve vycestování do Vietnamu, avšak chce zde zůstat, aby vydělal peníze. Při poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu žalobce dne 25. 11. 2020 uvedl, že o mezinárodní ochranu žádá kvůli tomu, že

má jeho rodina velký dluh. Nemůže se vrátit, aniž by své rodině pomohl a musí vydělat peníze. S rodinou podnikal, avšak podnikání zkrachovalo. Půjčili si peníze z banky a také od rodiny. Dodal, že potřebuje pracovat. Dne 7. 1. 2021 byl s žalobcem proveden pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Z protokolu o tomto pohovoru krajský soud zjistil, že žalobce přicestoval do České republiky v listopadu 2020 za účelem výkonu práce, jelikož potřebuje peníze. Vietnam opustil ke konci roku 2019, kdy cestoval přes Turecko do Rumunska a tam ztratil cestovní pas. V Rumunsku vykonával práce několik měsíců, avšak práce se tam moc nevyplatí, proto odjel do České republiky, kde má bratrance. Ten mu řekl, že v České republice to bude mít lepší. Vietnam tedy opustil proto, že má potřebu zaplatit dluh. Když ve Vietnamu podnikal, půjčil si peníze od banky i od soukromé osoby a potřebuje jej splatit. Podnikání ve Vietnamu spočívající v nákupu a prodeji stavebního materiálu mu zkrachovalo. Ve Vietnamu by na zaplacení půjčky nevydělal, a kdyby tam pracoval, nemohl by splácet vysoký úrok. O mezinárodní ochranu žádá proto, že tady chce pracovat a potřebuje mít k tomu legální pobyt. V České republice chtěl zůstat u bratrance, se kterým chtěl pracovat na stavbě a až by vydělal peníze na dluh a něco navíc, chtěl by se vrátit do Vietnamu. K dalšímu dotazu potvrdil, že to jsou všechny jeho důvody žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Dne 5. 2. 2021 byl žalobce seznámen s podklady rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany. S obsahem těchto podkladů se seznámit nechtěl, ani nenavrhoval žádné jejich doplnění. Toliko uvedl, že jeho manželka a dvě děti žijí společně ve Vietnamu v kraji N. A. v okrese D., v obci D. L. Žalobce je v České republice sám. Součástí správního spisu jsou informace o zemi původu žalobce Vietnamu a to informace odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra České republiky ze dne 1. 9. 2020 o bezpečnostní a politické situaci v zemi, zpráva britského ministerstva vnitra ze zjišťovací mise ve Vietnamu ze dne 9. 9. 2019 pojednávající

o problematice půjčování peněz a údaje Mezinárodní organizace pro migraci (IOM) 2019 – údaje o zemi Vietnam.

6. Podle ust. § 2 odst. 6 zákona o azylu, původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí státní orgán, strana nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část území státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v němž měla osoba bez státního občanství poslední trvalé bydliště. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí i soukromá osoba, pokud lze prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně mezinárodní organizace kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území, nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu.
7. Podle ust. § 14a odst. 1 zákona o azylu se doplňková ochrana udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.
8. Podle odst. 2 téhož ustanovení se za vážnou újmu podle tohoto zákona považuje:

- a) uložení nebo vykonání trestu smrti,
- b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,
- c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo
- d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.

9. Krajský soud především připomíná, že žalobou napadené rozhodnutí přezkoumal z hlediska žalobních bodů tak, jak byly uvedeny v žalobě žalobce ze dne 11. 2. 2021. Zásadním žalobním bodem (kromě vytýkaných porušení správního řádu) bylo to, že žalobci měla být udělena doplňková ochrana podle § 14a zákona o azylu, jelikož mu v zemi původu hrozí nebezpečí vážné újmy. Podle žalobce měl žalovaný s ním provést podrobnější pohovor a dotázat se jej, zda mu ze strany věřitelů nehrozí jakákoliv újma a to i v budoucnu. Z obsahu správního spisu bylo však v tomto směru zjištěno, že žalobce jak v průběhu správního řízení o správním vyhoštění, tak i v průběhu řízení o jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany při poskytnutí údajů k této žádosti i v rámci provedeného pohovoru k této žádosti výslovně uvedl jako důvod této žádosti to, že v České republice si přeje nadále zůstat, tedy legalizovat svůj pobyt proto, aby si vydělal na splácení dluhu vzniklého v souvislosti s neúspěšným podnikáním ve Vietnamu. O žádných výhrůžkách nebo jakémkoliv protiprávním jednání ze strany věřitelů vůči své osobě se nezmínil ani ve správním řízení o správním vyhoštění, ani v řízení o své žádosti o mezinárodní ochranu. K samotnému důvodu žádosti žalobce o mezinárodní ochranu, tj. legalizaci pobytu za účelem výkonu práce v České republice považuje krajský soud za vhodné uvést, že tíživá ekonomická situace postihuje obecně převážnou část obyvatelstva země původu žalobce a jako důvod pro udělení azylu by přicházela v úvahu pouze tehdy, kdyby vůči žadateli o mezinárodní ochranu bylo realizováno opatření mající za následek pronásledování z důvodu uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu, tedy z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů v zemi původu žalobce. O žádný z těchto důvodů se ovšem v jeho případě nejedná. Podle obsahu správního spisu žalobce v průběhu správního řízení nijak blíže nespecifikoval, kdy a od koho si v jaké výši finanční prostředky vypůjčil; teprve v podané žalobě se zmiňuje pouze o tom, že s nimi žalovaný měl provést podrobnější pohovor k tomu, zda mu ze strany věřitelů nehrozí jakákoliv újma. S touto žalobní námitkou krajský soud souhlasit nemůže, neboť je povinností žalobce, aby správnímu orgánu vyličil všechny skutečnosti, které jej vedly k podání žádosti o mezinárodní ochranu, a rozhodně není povinností správního orgánu za žadatele o mezinárodní ochranu si tyto skutečnosti domýšlet. Jestliže se tedy žalobce ani slovem nezmínil o nebezpečí pronásledování a způsobení vážné újmy ze strany věřitelů, neměl žalovaný k tomuto problému důvod vést s ním podrobnější pohovor. V odůvodnění svého rozhodnutí se žalovaný tímto problémem zabýval toliko hypoteticky se závěrem, že pokud by tento problém u žalobce nastal, pak s přihlédnutím k použitým zprávám o zemi jeho původu nelze konstatovat, že by vietnamské státní orgány nebyly v případě hrozby vážné újmy ze strany věřitelů žalobci schopny poskytnout pomoc.

10. Hlavním důvodem žádosti žalobce o mezinárodní ochranu byla potřeba jeho další legalizace pobytu na území České republiky, aby zde mohl vykonávat pracovní činnost a vydělat finanční prostředky na úhradu dluhu. Tuto žádost žalobce podal až v době, kdy mu hrozila realizace správního vyhoštění, tedy nucené vycestování z území. V tomto směru žalovaný zcela správně v odůvodnění svého rozhodnutí poukázal na ustálenou judikaturu správních soudů, podle které azylové řízení není prostředkem k legalizaci pobytu na území ČR, resp. prostředkem pro získání pracovního povolení. Pobyt cizinců na území ČR upravuje zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, jehož možnosti měl žalobce využít a jehož instituty nelze nahrazovat správním řízením ve věci žádosti o udělení mezinárodní ochrany podle zákona o azylu.
11. Jako nedůvodné hodnotí krajský soud i žalobní námitky týkající se údajného porušení jednotlivých vytýkaných ustanovení správního řádu. Naopak dle názoru krajského soudu zjistil žalovaný skutkový stav dostatečně z údajů poskytnutých žalobcem k jeho žádosti o mezinárodní ochranu a pohovorem provedeným k důvodům této žádosti, jakož i z informací o zemi původu žalobce. K takto zjištěným skutečnostem přijal správné právní závěry a své rozhodnutí přezkoumatelně a řádně odůvodnil. Krajský soud závěrem dodává, že za situace, kdy žalobce uváděl pouze ekonomické důvody, mohla být jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle ust. § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu, resp. i podle písm. h) tohoto ustanovení, podle něhož se žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel podal žádost o udělení mezinárodní ochrany pouze s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění. Pakliže ovšem žalovaný správní orgán rozhodl o žádosti žalobce neudělením žádné z forem mezinárodní ochrany, rozhodně tím nepochybil.
12. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu žalobce jako nedůvodnou zamítl, přičemž v této věci rozhodl rozsudkem bez jednání se souhlasem účastníků řízení podle ust. § 51 odst. 1 s. ř. s.
13. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému žádné prokazatelné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly (ust. § 60 odst. 1 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 17. 8. 2021

[Zadejte text.]

JUDr. Petr Indráček
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje